Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26568
Copyright: Admont, Benediktinerstift

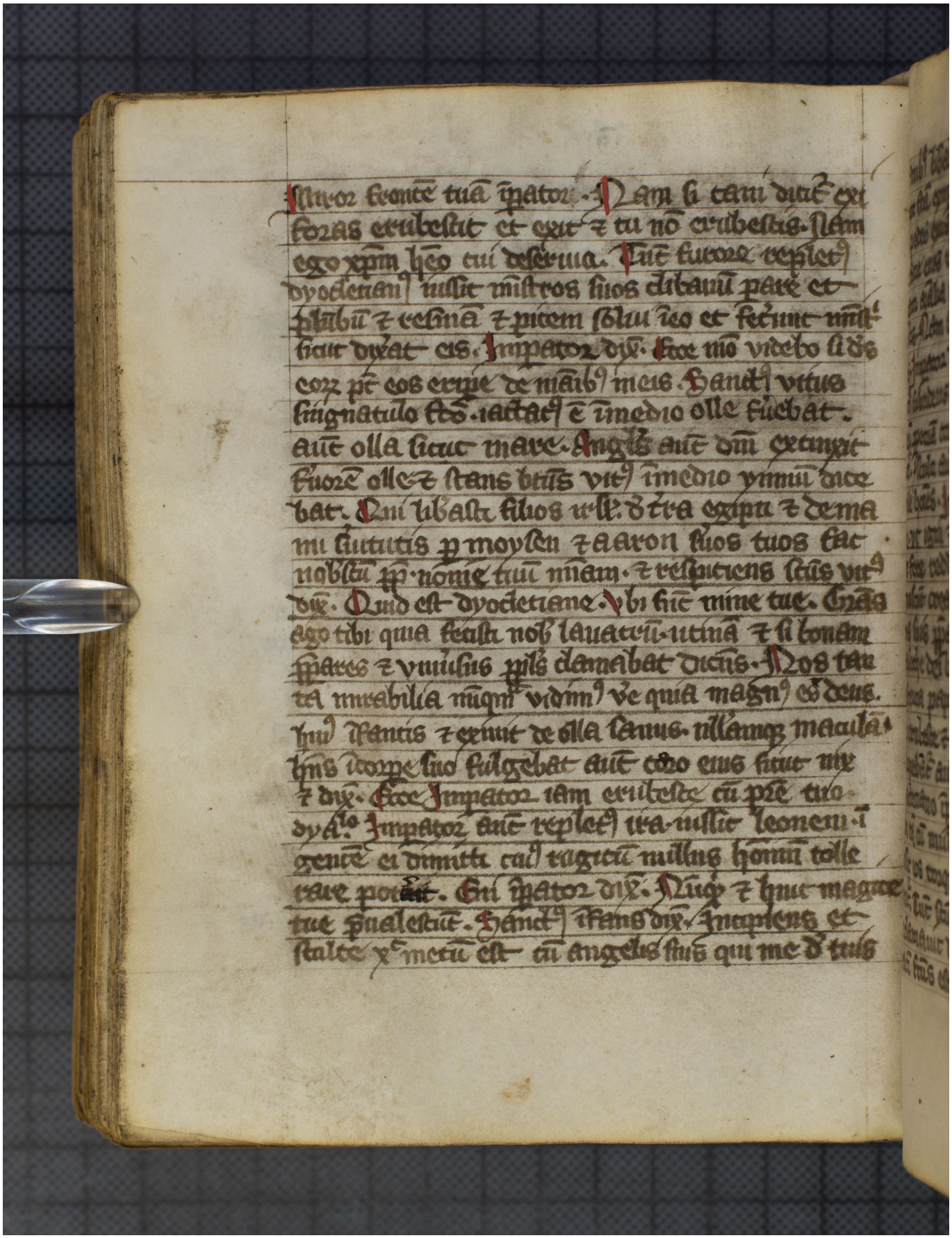

Minor fronte tua imperator. Nam si tanti diuitis exi
foras erubescit et exit. Et tu non erubescis. Nam
ego xpm heo cui deseruio. Cum furore repletus
diocletianus iussit ministros suos dibanum parare et
plumbum et resinam et picem solui ieo et fecerunt ministri
iussa eius. Imperator dixit. Ecce modo videbo si dis
cor pre cos eripie de manibus meis. Hanc virtus
sugnatulo ferro iactatur et in medio olle fuebat.
aut olla sicut mare. Angelus autem domini extinxit
furorem olle et stans beatus vir in medio ymnum dice
bat. Qui liberasti filios israel de tra egipti et de ma
ni iniquitatis per moysen et aaron filios tuos fac
nobilem per nomen tuum meum. et respiciens sanctus vir
dixit. Quid est diocletiane. Ubi sunt mine tue. Gratias
ago tibi quia fecisti nobis lauacrum utinam et si bonam
speres et vnusquisque pilis clamabat dicens. Nos tan
ta mirabilia magnum vidimus ve quia magnus est deus.
hui iudeis et exiuit de olla serpens. nullamque macula
bris corpus suum fulgebat aut corpus eius sicut niue
et dixit. Ecce Imperator iam erubescit cum pre turo
dyalo. Imperator autem repletus ira. iussit leonem in
gente ei dimitti cui magicum nullus hominum tolle
re poterat. Cui imperator dixit. Nugis et hinc magice
tue prualescit. Hanc iudeus dixit. Insipiens et
stulte xpi metum est cum angelus suus qui me de tuis